Generalstaben 12/8 17.

Kära Thomson!

Som jag antager, att Thomson redan på länge hört några politiska betraktelser, gör jag mig något mycket ovanligt, nämligen skriver ett brev för att tala om mina egna funderingar angående eventuella möjligheter.

Det stora problemet ligger förstås däri: Skall Tyskarnes undervattensbåtkrig så kraftigt hämma nedbringa världstonnaget till ett sådant minimum, att Amerikas och Kinas stridskrafter (och arbetsprestationer) före 1919 års utgång icke komma insättas i Europa? Enligen synes nämligen ha antagit det hela efter så stor mätestock, att de räkna med Amerikas ammunition och här 1918-1919, Kinas ammunition, arbete, folk m. m. 1919 o. s. v. allt i obegränsade mängder, [redacted] att de komma komma till Europa. Synbarligen gäl emellertid u-båtskrigets din gälla gång; i vad mån det uppnåes af nybyggnaden är omöjligt afgöra. Åtminstone samma - som publiceras - skulle våren 1918 praktiskt taget Amerikas å Kinas deltagande vara omöjliggjort och hösten 1918 alla vidare Engelska operationer i Frankrike dö eller dvältes England i slutet af 1918. Tyskarne då både underbinda England med hetsmedel alla hänsyn med ammunition torde skipa omöjligt. Allt detta dock blott 1) om Tyska amiralitetets siffror äro samma 2) om ej nybyggnaderna och från neutrala staters slutet tonnage äro större än beräknat samt 3) om inga medel mot u-båtarna uppfinnas (af effektivitet).

Men vissa händelser inom de kriförande makterna kunna delvis omkasta alla beräkningar. Här synes mig fäjet te sig som följer:

Ryssland har så att säga upphört i sin hand. Skulle Ryssland fred, är Centralens attackprogram mot Tyskland fullfört —; då dess militära maktmedel ej finnas förde då de öfriga centralmakterna inom de närmaste åren följa efter.

516-1

—

Anserika dock vist, såsom varande den som har störst intresse av att Europa aver konkurrenten i Europa "ta det" för att avvänja denna fara — Ty en fara är det på vestmakterna att tyska krigsmakten i östra delen bibehåller och dels återvinner sin produktivt konkurrerande arbete i hemorten, dels jästaikten vestsporten, tex Suezkanalen m. m. — ~~därför är det~~ är det, som England nu driver sitt pitiskaste spel i Ryssland för att finna dess land till offensiv. Som jag talade om i våras anser jag i Ryssland absolut ej vara i stånd till en offensiv ej fara på Tyskland. Komme en sådan dock till stånd torde den kunna anses som "början till slutet" på Ryssland. Ty en utan militär ledning framvuxen folkmassa skulle snart finnas, det hela upplösas och en ny revolution utbryta. Det var min åsikt i våras. En offensiv som till stånd, några 10000 tals fångar togos men fältstaben dock överhöda, att det hela af sig själf gick bakåt; och tyskarna följde efter, den nu påföljande tyska offensiven torde därför ej vara att betrakta såsom en planlagd dylik utan helt enkelt: därför att ryssarne upprinna i tapp återvant följa tyskarne efter och säga: "upprinn nu hem i Ryssland och fån till revolution igen och preb!" Därav förklaras kanske att några fångar ej tagas.

Revolution blef det men den misslyckades. Kerenski är ej järnmannen, som kanske kan leda upp det hela men då säkert ej på hela tyska armén drajits minst en 20-tal mil tillbaka på organisation. Troligt är det dock ej att han lyckas. En revolution mot Kerenski kommer ~~säkert och~~ kommer nog/att lyckas. Och denna revolution kommer åtpen att gälla engelsmän (redan skjutas massor af dylika hvarje dag) på att på preb. Och därmed är den verkliga anarkien kommen till Ryssland; hvad därav skall uppväxa är svårt att gissa: antagligen Ryssland, Ukraina, Polen, Baltiska riket, Finland, Kaukasien m. m.

Detta om Tyskland täter Rysslands hållas ej och ej följa efter länge än tills de börja göra motstånd. Ty att bryta motståndsmedel de ovaga krafter som nu gå fram till Wisłojarna i Galizien o Bukovina gå ej ——. I våras publicerades uppgifter i Tyskland, att åro Ryssarne lugna, ehuru Tyskarne ej störa dem. Men nu är det 1½ månad sedan Ryssarne började sin offensiv; samtidigt är det väl troligt, att Tyskarne beröfvats ej på att kämpa mot ehuru en offensiv. Att det icke så är den nu pågående, som beslutats är troligt — däröfver äro stora massorna på båda och kom den alldeles på oförutsett på Rysslands anfall; derhos talades som bekant om ett försvarskrig efter ett afslaget anfall. Säkert väntar oss den närmaste tiden en stor tysk offensiv. Hvar? Ty westen icke troligt. Ingendera parten torde kunna tänka på ej någon uppgörelse segen. Där kan krigen fortgå i 40—50 år utan att någon kan med våld göra slut på det. I Italien mycket troligt; ~~men är det knapp~~ där skulle det kunna högst betydligt på sidorna utbrytandet af den där ~~pågå~~ stående utbrytande revolutionen, men är nog Italien af för sekundär betydelse för att nu fundera på en sådan uppmärksamhet. Det vore döda bruet på ~~för~~ döda eller åtminstone själfdöende hästar.

Suezkanalen är för afstången för att nu utgöra ett mål; den blir nog målet när fastlandsmaktern slutet fred med Tyskland å England fortsätter, då blir där en af Englands svaga punkter. återstår således blott Dardanellerna.

Hvilken del af dardanellerna offensiven kommer att gälla är svårt afgöra. Det beror på hvilket mål med operationen är. ~~Huvudmålet~~ Vanligtvis är målet att slå och förinta den fientliga armén. Men det tror vi ej kunna tyskarne bry sig om. Den förintelsen är nog själf. De mål som kunna tänkas äro dels den

sakliga tagandet af vårt läge kan ju där-
emot ändra uppfattningen i Ryssland, skapa
tillförsikt till Tyskland eller böja dess
Petersburg eller Odessa blir valet för
I) Petersburg. Där för tala: 1) Det baltiska läget blir resultatet
af en lyckad framryckning i höjd med Petersburg. 2) Revolutionen
och ökad upplösning i Ryssland blir följden.
Mot detta tala: 1) Det är 50 mil till Petersburg.
Det tager sålunda utan något motstånd minst tre månader
att komma dit. Då äro vi i November, häst och artilleri
från täcka i denna del af Ryssland. 2) En del fästningar
finnas, som kanske erbjuda motstånd.
II) Odessa. Här för tala:
1) Det läget Ukraina blir resultatet. Kap XII: 0 polen upplysning
2) Vägen dit är betydligt kortare 25—30 mil från närmaste punkt
kan göras i den terrängen å därvarande järnvägen på
1½ månad i bästa fall, dock troligen 2—3 månader, medan
dock här i södra Ryssland har mindre betydelse
3) Tyskland tillmedelstunga är för alltid trygga att
alla utsvältningsförsök för alltid misslyckade
Mot Odessa tala:
1) Svåra flodövergångar
2) De bästa trupperna (Rumänerna) stå däremot.
Skillnaden af dessa mål, Petersburg eller Odessa (Ukraina)
den tyska krigsledningen kommer att ställa efter
än omöjligt veta. Mycket tyder på Sydryssland. Framför
allt därför att en i Flodövergången så insatt
generalstab som v. Mackensens, står där.
Om där en tysk armékår kommer till stånd,
förde det blicken mot Sydryssland — eventuellt åter
i andra platsen — om Ryssen draga tillbaka sin
armé för att reorganisera den som på nämnt sätt.

Vad vetande alla dessa risker försäker vi
Centralen rådraga alla möjliga neutralen att hjälpa

den med Tonnage m. m. Penga finnes i åpenbart och med kjøpmannekapitalen på de neutrala vet man ej huruvida det kan gå. Deras hela eventuella krigsförberedelser mot Tyskland skulle dock bliva som ingå myggbett och på krigets absoluta dödande saknar alla betydelse. Utan Tyskland en gång tagit beslutet — ja kanske redan det första — kan det ej under obegränsad u-båtskrig föra kriget hur länge som helst, därför att hela kjøpmannaorganisationen nu är fullt genomförd.

Vår egen inre och yttre politik påverkas högst betydligt. Englands, Amerikas och således Frankrikes, Italiens m. fl. absoluta vilja är att tvinga oss i krig mot Tyskland, Centralmakterna på än den ej vilja vinna. Skäpa makt att "i det yttersta" på kriget hava socialisterna därför, att de finna att en dylik krig nästa misslyckas och af ett misslyckadt krig följer gripet vis revolution (Ryssland, Italien, Frankrike och det ena mer än det andra) med thy åtföljande herravälde på Frankrike. Denne vänne herre säger på själfva öppet, att han anser det för en komplimang att likna vid Venizelos. Men den krigspolitik lyckas Centralmakterna ej tvinga Sverige Därtill är ej nog att Konungamakten störtas.

Men Konungamakten kan störtas och därpå går nog valstriden ut; att resultatet blir en lagtydligt socialistisk kammare är självfallet. Att den 40. gradiga rättvisan faller i vår, nästa riksdag, samt ytterligare en artikel torde betraktas som ett axiom, ana högerpolitiken till trots; och gör den ej det, d. v. s. går ej 1. kammaren godvilligt med på, komma massorna att taga sig rätten och helt enkelt göra revolution. Att här skulle bli kravaller i vårens förutsätter jag ju i visshet, då säger ej mig någon tro att det verkligt brådskar ej kommer förrän nästa riksdag; eventuellt delvis redan under valen i höst. Denne uppfattning vidhåller jag

och tror jag, att det är praktiskare låta "demokratien" så småningom genom arbete obemärkt o. s. v. göra slut på kapitalet än att den genom explosion på en gång taga allt ifrån, huvudsakligen blir svårare på sinnebefrare av kapitalet att fästa sig in i de nya tingens ordning.

Men den frågan vågar jag ej bedöma ännu. Först måste man se utgången av valen innan man gör vika. Några oväntade händelse, en kapitalflykt från England, en desperadomarsch av Branting kan komma stämningen i landet att svänga sig. Men troligt är det ej. Tvärt om kommer säkerligen England att skäppa några kastar och visa sig väldigt otrogt på valen, Branting att lossa bördorna guld å grön skogen o. s. v.; och högern får sota på att Hvad Hammarskjöldska ministären gjort landsbruket på skada — på att ställa sig in mot verkstern! Troligen så är saldot mot socialistvalet.

Skryter dock att jag är på pessimistisk; det tror alltid Karola. Men bäst sätta sig in i det värsta — då komma inga överraskningar!

Ja, har Mormor orkat med ända hit så tycker jag synd om Mormor! Carola och barnen dröma redan vackert på Södertorn, under det jag ligger på jour i Generalstaben. De komma hem om måndag. Vi nu alla utmärkt. Hälsa Mamsan på det hjärtligaste, tacka Fr. Ebbe Ralf om han är hemma och öfre återigen till Guatemala eller Spetsbergen.

Mormors flickan

Ralf.